

[Tastesen]

I øvrigt skal jeg henvise til lovforslagets tekst og de bemærkninger, der ledsager dette.

Tommy Dinesen (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om færgefart.

(Beslutningsforslag nr. B 12).

Baggrunden for forslaget er, at der ikke på dette område findes nogen regulering, hvilket kan medføre, at alle og enhver kan starte en rute uden at tage hensyn til, om der er nogen i forvejen. Her kan nævnes, at folketinget har vedtaget at bygge 2 store færger til Århus-Kalundborg-overfarten samtidig med, at private planlagde en katamaranrute samme sted.

Dette ville medføre, at man på DSBs færger ville miste en del passagerer til de to færger, der bygges, og som skatteborgerne betaler med 900 mill. kr. Der kunne udmærket tænkes lignende situationer andre steder i landet, hvor privatisering kan lade sig gøre med det resultat, at skatteborgerne må betale forøgede underskud på de offentlige ruter, som skal sejle hele døgnet, også på tider, hvor belægningen er ringe.

Forslaget går ud på, at det bliver ministeren for offentlige arbejder, der skal give koncessionerne, når færgefarten skal foregå mellem landsdelene, og amtsrådene (hovedstadsrådet), hvis det er inden for disse områder alene, trafikken skal foregå.

Jytte Andersen (S):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om betalt frihed til uddannelse.

(Beslutningsforslag nr. B 13).

For bevarelsen og udbygningen af det folkestyrede demokrati er en reform om betalt frihed til uddannelse en simpel nødvendighed. Samfundet og dets beslutningsprocesser kompliceres stadig mere for den enkelte, og det gør det vanskeligt for ikke-eksperter at tage politisk stilling. Skal den enkelte i fremtiden have en mulighed for at øve indflydelse på samfundet, kræver det derfor en betydelig almen viden, der med mellemrum bliver suppleret.

En reform om betalt frihed til uddannelse vil gøre uddannelseskløften mindre. Det har betydning ikke alene for bestræbelserne for at øge ligheden i samfundet, men også for erhvervslivets fremtidige produktion. Fremtidens »videntunge« produktioner kræver en højt uddannet arbejdskraft, der hurtigt kan omstille sig. Dette er kun muligt med en høj almen uddannelse. Denne situation medfører, at arbejdsbegrebet hurtigt må overvejes, idet udviklingen går i retning af en livslang vekselvirkning mellem uddannelse og arbejde.

Socialdemokratiets forslag til folketingsbeslutning om betalt frihed til uddannelse pålægger regeringen inden den 1. november 1984 at fremsætte lovforslag, der sikrer betalt frihed til uddannelse i arbejdstiden for alle voksne arbejdstagere, ligesom det skal sikres, at arbejdsløse og hjemmearbejdende kvinder også omfattes af ordningen. Deltagelse i ordningen skal være frivillig, og den enkelte skal have ret til selv at vælge sin uddannelse, idet selvstudier dog falder uden for ordningen. Der skal tilbydes undervisning i både almene og erhvervsrettede kompetencegivende fag.

Det fastslås, at arbejdstageren har ret til at vende tilbage til sin arbejdsplads efter uddannelsesfriheden. Der skal være lovmæssig sikring for, at en løngodtgørelse kan udbetales. Den skal være 100 pct. for de lavtlønnede og for dagpengemodtagere svare til den enkeltes dagpengesats.

Inden for tre år kan en arbejdstager højst være under uddannelse i sammenlagt seks måneder. For at komme i betragtning skal man have et forudgående tilhørsforhold til arbejdsmarkedet svarende til seks års ATP-indbetaling.

Reformens endemål er, at en tiendedel af arbejdsstyrken konstant er under uddannelse. Begyndelsesmålet er 10.000 lønmodtagere. Lønkomensationen udbetales fra en pulje. Det overvejes at lade produktionen yde delvis dækning gennem en afgift.

Puljen administreres af regionale nævn, som også sikrer fleksibilitet i anvendelsen af uddannelsesstillbud, en beskæftigelsesmæssig effekt, og at der sker en prioritering, hvis flere ansøgere, end der er økonomisk dækning for, melder sig.

I dette tilfælde skal uddannelsesbaggrund anvendes som prioritering, ligesom særlige

[Jytte Andersen]

hensyn skal tages til dem, der ønsker at deltage i samfundsmæssige og almene kurser.

For 10.000 arbejdstagere skønnes udgiften til løngodtgørelse at udgøre ca. 1,1 mia kr. Reformens beskæftigelseseffekt på 70 pct. vil dog bringe nettoudgiften ned på 0,3 mia kr. Hertil skal lægges undervisningsudgifter, som anslås til 0,5 mia kr.

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til tingets velvillige behandling.

Holger K. Nielsen (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om fremskaffelse af praktikpladser til EFG-lærlinge.

(Beslutningsforslag nr. B 14).

Mangelen på praktikpladser er ved at udvikle sig til en permanent gyser. Der er de seneste år gennemført en række foranstaltninger til fremskaffelse af praktikpladser, og alle har et lønligt håb om, at disse virker. Derfor forudses de jævnlige opgørelser over praktikpladssituationen med spænding. Skuffelsen breder sig imidlertid hver gang. Situationen er ikke forbedret.

Den seneste opgørelse viser, at ca. 1/3 af dem, der færdiggjorde basisåret i sommer, dvs. 10.335, stod uden praktikplads. I en pressemeddelelse forsøger undervisningsministeren at sminke på dette tal, men realiteten er umulig at skjule. Faktum er, at praktikpladsproblemet er så langt fra sin løsning som nogen sinde.

Der skal derfor gennemføres mere forpligtende ordninger, hvilket er baggrunden for, at socialistisk folkeparti genfremsætter dette beslutningsforslag om fremskaffelse af praktikpladser. SF ville helst være genfremsættelsen foruden, men problemet er så stort, at SF føler sig nødsaget til at give sit bidrag.

Med disse ord skal jeg anmode om en velvillig behandling af beslutningsforslaget.

Bjørn Poulsen (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af en solidarisk katastrofefond for landbrugere.

(Beslutningsforslag nr. B 15).

Idet jeg henviser til bemærkningerne til forslaget, skal jeg anbefale det til tingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortræderen for folketingsmedlem Heinesen.

Tredje næstformand (Mette Madsen):

Den pågældende har søgt om orlov i henhold til forretningsordenens § 42, stk. 3, litra a; jfr. stk. 4, på grund af midlertidig udsendelse i offentligt hverv.

Hvis ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at der meddeles den pågældende orlov som ansøgt fra og med den 1. november 1983, og at stedfortræderen indkaldes som midlertidigt medlem. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortræderen for folketingsmedlem Anders Poulsen.

Tredje næstformand (Mette Madsen):

Den pågældende har søgt om orlov i henhold til forretningsordenens § 42, stk. 3, litra a; jfr. stk. 4, på grund af midlertidig udsendelse i offentligt hverv.

Hvis ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at der meddeles den pågældende orlov som ansøgt fra og med den 1. november 1983, og at stedfortræderen indkaldes som midlertidigt medlem. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortræderen for folketingsmedlem Karen Thurrøe Hansen.

Tredje næstformand (Mette Madsen):

Den pågældende har søgt om orlov i henhold til forretningsordenens § 42, stk. 3, litra a; jfr. stk. 4, på grund af midlertidig udsendelse i offentligt hverv.